

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Csr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200140
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8518200140.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: L. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX L., pr. zast.: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, AK so sídlom Konštantínova 3308/6, Prešov proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, pr. zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava sp. zn. SRSAspA 13402/16 zo dňa 2.10.2017.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava sp. zn. SRSAspA 13402/16 zo dňa 2.10.2017, ktorým bol žalobca zaviazaný na zaplatenie sumy 294,32 eur, úroku z omeškania vo výške 82,58 eur a trov rozhodcovského konania vo výške 96,18 eur, a to z dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. e), g), i), j), k) a l) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

2. Žalobu ďalej odôvodnil tým, že na základe výzvy rozhodcovského rozsudku podal vo veci žalobnú odpoveď, s ktorou sa rozhodca nevysporiadal s poukazom na antickú zásadu „práva patria len bdelym“, ktorá argumentácia vychádza iba z úst veriteľov. Namietol tiež dĺžku rozhodcovského konania, keď na rozhodnutie potreboval rozhodcovský súd rok a mesiac od podania žalobnej odpovede. Vo vzťahu k rozporu s verejným poriadkom SR citoval z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. PLz. ÚS 5/2015, ktorý vyslovil domnienku, že za takýto dôvod by mohol všeobecný súd považovať aj extrémne procesné vady. Ďalej uviedol, že rozhodcovská zmluva je listina, ktorá je zrejme len súčasťou dohody o uznaní, pretože to tak prezentuje rozhodca. Preto je rozhodcovská zmluva neplatná podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Podpísanie splátkového kalendára, ktorého súčasťou je aj uznanie dlhu, navyše premlčaného, bolo súdnou praxou vyriešené inak, pričom poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 8MCdo 1/2014 zo dňa 30.3.2015. Rozhodcovský súd mal použiť aj § 5b zák. č. 250/2007 spolu s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše podstatnejšia otázka je, ako súd vyhodnotil reálny dlh, pretože to je účelom existencie spotrebiteľských noriem. Rozhodcovský súd sa nepozastavil nad konštantnou súdnou praxou, ktorá nepripúšťa účinky uznania dlhu spotrebiteľom za okolností, ako to bolo aj v súdnej veci. Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon a rozhodcovský súd vôbec neskúmal okolnosti, za ktorých bolo uznanie dlhu vytvorené žalovaným ako podklad pre splátkový kalendár. Spotrebiteľ môže platne uznať len taký záväzok, ktorý nie je nezákonný. Rozhodcovský súd vôbec

neposúdil opodstatnenosť nároku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere a či bol tento nárok vôbec spôsobilý byť predmetom uznania. Žiadal preto žalobe vyhovieť.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 13402/16 zo dňa 2.10.2017, žalobnú odpoveď zo dňa 30.8.2016, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXX zo dňa 22.9.2015 a dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávok v splátkach číslo spisu XXXXXXXX zo dňa 22.9.2015 (ďalej aj „dohoda o uznaní“).

4. Na výzvu súdu adresovanú právnenému zástupcovi žalobcu na doplnenie rozhodujúcich skutočností k jednotlivým dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku právny zástupca žalobcu reagoval podaním, v ktorom poukázal na to, že je neobhájiteľné, aby žalobcovi veriteľ predložil dohodu o uznaní dlhu, keďže ak by tak chcel urobiť, urobil by to iniciatívne sám. Takýto postup žalovaného popiera zmysel jednostranného právneho úkonu a nemôže požívať ochranu súdom. Rozhodcovská zmluva neobsahuje možnosť podať návrh na všeobecný súd, čím odporuje § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. So žalobnou odpoveďou žalobcu sa rozhodca vysporiadal v podstate jednou vetou, z čoho vyvodil absolútnu nekompetentnosť rozhodcu. Rozhodca pritom na to potreboval rok a pol. Rozhodcovské konanie preto trpí extrémnou procesnou vadou, keď sa rozhodca odmietol zaoberať námietkami žalobcu. Rozhodca tiež nesprávne zistil skutkový stav, pretože sa mu mánilo vyhodnotiť predložené dôkazy správne. Podstatným pre vec je, či sa jedná o spotrebiteľský spor, nie o to, aká konkrétna zmluva bola uzavretá. Rozhodcovský súd vôbec neskúmal kauzu sporu, uspokojil sa iba z uznaním dlhu. Žalobca vzniesol aj námietku premlčania, na čo rozhodcovský súd nereflektoval správne. Ďalej citoval z dôvodovej správy k slovnému spojeniu rozpor s verejným poriadkom. Zopakoval námietku dlžky konania a neposúdenia, či uznaný nárok bol spôsobilý uznania.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol žalobu zamietnuť, pretože podľa neho nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ďalej uviedol, že žalobca uzavrel s jeho právny predchodcom zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli žalobcovi poskytované telekomunikačné služby špecifikované v zmluve, za ktoré sa žalobca zaviazal zaplatiť vyúčtovanú cenu. Po postúpení pohľadávky viedol so žalobcom mimosúdne rokovania, žalobca prejavil záujem dlh splatiť, ale v splátkach. Keďže žalovaný nemal v úmysle navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného konania, preto poskytol žalobcovi možnosť uhradiť dlh v splátkach podľa uváženia žalobcu a zaslal mu na podpis dohodu o uznaní a rozhodcovskú zmluvu. Žalobca mal možnosť si tieto listiny pozrieť, oboznámiť sa s ich obsahom a rozhodnúť sa, či ich podpíše. Žalobca tieto listiny vyplnil a podpísal a uhradil 2 x 15 eur, a to dňa 29.10.2015 a 30.11.2015. Žalovaný ďalej uviedol, že je legitímnym záujmom veriteľa žiadať úhradu dlžných finančných prostriedkov. Ak umožnil žalobcovi dlh splácať, išlo o jeho ústupok žalobcovi, ktorý by v prípade dodržania povinností vyplývajúcich z dohody o uznaní viedol k vyriešeniu celej situácie bez nutnosti iniciovania súdneho či rozhodcovského konania. Vyjadril svoj názor, že aj ústupky dlžníkovi musia mať svoje medze a nie je možné neustále odkladať splatnosť existujúceho záväzku. Ďalej žalovaný popísal legislatívne zmeny v oblasti spotrebiteľského práva v posledných rokoch, ktorých výsledkom bol aj zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Žalovaný sa všetkým legislatívnym zmenám podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy postupoval prísne podľa pravidiel vymedzených právnymi predpismi. Žalobca mal možnosť výberu podpisu a nebol ničím nútený, podpis dohody alebo rozhodcovskej zmluvy nebol podmienený podpisom iných dokladov, podobne ani podpis dohody nebol podmienený podpisom rozhodcovskej zmluvy, každý z dokumentov bol na samostatnom liste papiera zreteľne označený. Obsah rozhodcovskej zmluvy bol vopred pripravený, čo však v zmluvných vzťahoch nie je ničím výnimočným. V rozhodcovskej zmluve neboli žiadne neprijateľné podmienky, bola v nej vysvetlená podstata rozhodcovského konania a žalobca mal možnosť sa rozhodnúť, či ju podpíše. Ďalej poukázal na to, že ak by zákonodarca mal v úmysle zakázať v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Vzhľadom na to, že zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané v rozhodcovskom konaní, nie je možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa tohto zákona bol zrušený pre neplatnosť dojednania rozhodcovskej zmluvy pri splnení všetkých zákonných podmienok. K námietke premlčania uviedol, že žalobca uznával dlh v čase, kedy uznaná pohľadávka nebola premlčaná. K platnosti rozhodcovskej zmluvy, ako aj k uznaniu dlhu citoval z viacerých rozhodnutí krajských a okresných súdov.

6. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil žalovaný k svojmu vyjadreniu zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 18.4.2012, dodatok k tejto zmluve zo dňa 18.4.2012 a ďalšie listiny súvisiace s touto

zmluvou, dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávok v splátkach č. 3466345 zo dňa 22.9.2015 a rozhodcovskú zmluvu č. zásielky XXXXXXXX zo dňa 22.9.2015.

7. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

8. Na nariadenom pojednávaní právni zástupcovia trvali na svojich vyjadreniach. Žalobca na otázky súdu doplnil okolnosti uzavretia dohody o uznaní dlhu, ktorá mu spolu s rozhodcovskou zmluvou došla poštou, tieto podpísal a poslal späť. Takisto uviedol, že mu žalovaný párkrát volal, ale vzhľadom na jeho psychický stav nemal chuť s ním veľmi rozprávať, keďže je vdovec, ostal so 4 deťmi a zistili mu sklérozu multiplex, pričom určitý čas ostal takmer bez príjmu.

9. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní žalobu zamietol z dôvodu, že nezistil žiaden dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

10. Na základe odvolania podaného právnym zástupcom žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 19CoSr/1/2019-127 zo dňa 11.6.2019 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd prisvedčil odvolateľovi, že v prejednávanej príhode neboli náležite zistené veľmi významné skutkové okolnosti prípadu, a to čo všetko bolo právnym predchodcom žalovaného fakturované faktúrami, ktoré boli pojaté do rozhodcovského rozsudku bez toho, aby sa rozhodcovský súd uvedeným zaoberal. Rovnako ani súd prvej inštancie nezisťoval uvedené. Ďalej odvolací súd uviedol, že je možné skonštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné, keďže v konaní nebolo zistené, či faktúrami, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie rozhodcovského súdu boli fakturované iba sumy, napr. za služby poskytnuté právnym predchodcom žalovaného žalobcovi alebo boli nimi fakturované aj iné sumy, napr. zmluvná pokuta, rôzne poplatky za upomienky a pod. Iba v prípade zistenia a jednoznačného preukázania, že faktúrami, ktoré tvorili základ rozhodnutia rozhodcovského rozsudku boli nároky, ktoré boli oprávnené vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi, možno vyvodíť správne zistený skutkový stav, resp. či bolo Stálym rozhodcovským súdom rozhodnuté v súlade s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Bez uvedených zistení nie je možné nárok žalobcu správne vyhodnotiť. Takisto odvolací súd prisvedčil odvolacej námietke, že vyhodnotenie rozhodcovskej zmluvy doručenej spotrebiteľovi poštou vykazuje pochybnosti o jej individuálnom dojednaní. Odvolací súd preto uložil súdu prvej inštancie objasniť vyššie uvedené, najmä pokiaľ ide o zistenie, či rozhodnutím rozhodcovského súdu bola žalobcovi poskytnutá náležitá ochrana ako spotrebiteľovi so zameraním na to, či faktúrami, ktoré boli základom pre rozhodnutie rozhodcovského súdu, boli fakturované sumy, na ktorých zaplatenie mal byť zaviazaný. Iba v prípade, ak faktúrami boli fakturované sumy, na ktoré má žalovaný nárok a nebude zistený iný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku, nebude môcť byť žalobca úspešný. V opačnom prípade bude potrebné žalobe vyhovieť.

11. Súd doručil uznesenie odvolacieho súdu stranám sporu, resp. ich zástupcom spolu s výzvou, či navrhujú vykonanie ďalších dôkazov vzhľadom na dôvody zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie. Žalobcu zároveň vyzval na predloženie faktúr, ktoré boli predmetom uznania a vo veci vytyčil pojednávanie, na ktoré sa bez ospravedlnenia nedostavil žalobca, ktorý ani nepredložil súdom požadované faktúry.

12. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 23.10.2019 trval na podanej žalobe. Podľa jeho názoru už doposiaľ predložená argumentácia je spôsobilá na vyhovieť žalobe. Požadovanými faktúrami nedisponujú, teda buď je potrebné ich zabezpečiť z rozhodcovského spisu alebo ich vyžiadať od protistrany. Dohodu o uznaní považujú za neúčinnú z dôvodov uvedených v odvolaní. Nárok považuje za premlčaný.

13. Právny zástupca žalovaného na tomto pojednávaní poukázal na to, že dôkazné bremeno zaťažuje toho, kto v konaní niečo tvrdí. Vzhľadom na názor odvolacieho súdu a potrebu skúmať, čo bolo predmetom faktúr, ktoré boli predmetom uznania, bolo pojednávanie odročené a bolo uložené tak právnemu zástupcovi žalobcu, ako aj žalovanému predložiť súdu tieto faktúry.

14. Právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 22.11.2019 predložil súdu požadované faktúry spolu so zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 18.4.2012 a dodatkom k nej zo dňa 18.4.2012. Ďalej uviedol, že z faktúr č. 1 až 4 (t.j. z faktúr splatných od 25.2.2013 do 25.5.2013) je zrejmé, že nimi boli účtované poskytnuté služby. Faktúrou č. 5 (t.j. faktúrou splatnou dňa 25.2.2014) bola účtovaná

individuálne dojednaná zmluvná pokuta vo výške 47,80 eur, ktorá bola dohodnutá za účelom dodržania doby viazanosti zo strany žalobcu, počas ktorej mu bola poskytovaná zľava vo výške 50% z mesačného paušálneho poplatku za balíček Viac SMS. Ďalej sa vyjadril k podmienkam vzniku nároku na zmluvnú pokutu, k jej prevenčnej a uhradzovacej funkcii, ktorá plní aj úlohu paušalizovanej náhrady škody. Poukázal ďalej na to, že žalobca porušil povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby, pričom poukázal na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4Csp/24/2016 zo dňa 15.8.2017. Sumy účtované predloženými faktúrami preto považoval za dôvodné a preukázané. Na záver poznamenal, že nemožno automaticky každý rozhodcovský rozsudok považovať za neplatný len z dôvodu, že ide o rozsudok, ktorý nebol vydaný štátnym súdom alebo bol vydaný v neprospech spotrebiteľa. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

15. Právny zástupca žalobca doručil súdu svoje vyjadrenie v deň pojednávania. Na nezákonnosti rozhodcovského rozsudku sa nič nemení ani po predložení faktúr od protistrany, pretože: (i) tieto faktúry neboli k žalobe pripojené, (ii) rozhodca na 3. strane rozsudku uviedol nepravdivé tvrdenia (ohľadom tvrdenia, že rozhodca mal preukázané, že právny predchodca žalovaného vyúčtoval faktúrami poskytnuté služby), pretože faktúry nikdy nemal k dispozícii, (iii) faktúra č. 7401319501 splatná 25.2.2014 na sumu 47,80 eur sa týka zmluvnej pokuty, pričom ani z faktúry ani z vyjadrenia žalovaného zo dňa 22.11.2019 nevyplýva, za porušenie ktorej konkrétnej povinnosti bola zmluvná pokuta uplatnená, (iv) dohoda o uznaní sa týkala všetkých 5 faktúr, pričom platne môže spotrebiteľ uznať iba taký záväzok, ktorý nie je nezákonný. Ďalej vyjadril svoj názor, že súd by nemal na tieto faktúry prihliadať vzhľadom na to, že boli predložené po 3 a pol roku po podaní žaloby na rozhodcovský súd, a to najmä ak rozhodcovská zmluva neobsahuje možnosť podať návrh na všeobecný súd, ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný po zákonom stanovenej lehote na rozhodnutie a tiež z dôvodu, že je neobhájiteľné, ak zo strany veriteľa bola predložená dohoda o uznaní a navyše k tomu bola pripojená aj rozhodcovská zmluva. Tým, že boli predložené faktúry sa nič nevyriešilo, ak tieto neboli predložené v pôvodnom rozhodcovskom konaní.

16. Uvedené vyjadrenia boli doručené právnomu zástupcovi protistrany krátkou cestou pred otvorením pojednávania dňa 2.12.2019 s tým, že obaja právni zástupcovia strán sporu sa vyjadrili, že sa stihli s podaním protistrany oboznámiť. Súd na tomto pojednávaní vykonal dokazovanie aj listinami predloženými právnym zástupcom žalovaného zo dňa 22.11.2019. Právni zástupcovia strán sporu na záver trvali na svojich doterajších stanoviskách, ktoré zhrnuli.

17. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu ako sú uvedené v bode 3, 6 a 14 tohto rozsudku a spisom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž sp. zn. SRSAspA 13402/16 zistil tento skutkový stav:

18. Žalobca uzavrel dňa 18.4.2012 so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., ktorá je právnym predchodcom žalovaného, zmluvu o poskytovaní verejných služieb a dodatok k tejto zmluve, na základe ktorej sa dodávateľ zaviazal poskytovať žalobcovi vymedzené telekomunikačné služby a žalobca sa zaviazal okrem iného platiť cenu za tieto služby. Predmetom uzavretého dodatku bolo okrem iného poskytovanie služieb v programe Naj 200 za zľavnený mesačný poplatok vo výške 11,99 eur mesačne a poskytovanie služieb v programe Viac SMS s 50% zľavou z mesačného paušálneho poplatku. V dodatku bola dohodnutá aj zmluvná pokuta za porušenie záväzku riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb a ďalších povinností upravených v zmluve, dodatku alebo Všeobecných podmienkach pre poskytovanie verejných služieb, a to vo výške 47,80 eur. Doba viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov. Právny predchodca žalovaného vystavil žalobcovi nasledovné faktúry: č. 7301152452 na sumu 88,15 eur so splatnosťou dňa 25.2.2013, v ktorej bola vyúčtovaná iba cena za poskytnuté služby; č. XXXXXXXXXXXX na sumu 102,44 eur so splatnosťou dňa 25.3.2013, v ktorej bola vyúčtovaná cena za poskytnuté služby a upomienka oneskorenej platby vo výške 4,99 eur; č. XXXXXXXXXXXX na sumu 52,94 eur so splatnosťou dňa 25.4.2013, v ktorej bola vyúčtovaná cena za poskytnuté služby, upomienka oneskorenej platby vo výške 4,99 eur a poplatok za obmedzenie služieb - neplatenie vo výške 16,50 eur bez DPH (19,80 eur s DPH); č. XXXXXXXXXXXX na sumu 32,99 eur so splatnosťou dňa 25.5.2013, v ktorej bola vyúčtovaná cena za poskytnuté služby a poplatok za prerušenie služieb - neplatenie vo výške 16,50 eur bez DPH (19,80 eur s DPH); č. XXXXXXXXXXXX na sumu 47,80 eur so splatnosťou dňa 25.2.2014, v ktorej bola vyúčtovaná zmluvná pokuta. Dňa 22.9.2015 podpísal žalobca dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávok v splátkach č. XXXXXXXX, v ktorej v bode 2 uznal záväzok vyplývajúci zo zmluvy uzavretej so Slovak Telekom, a.s. na základe vyššie uvedených neuhradených

piatich faktúr, ktorých čísla boli uvedené v uznaní dlhu a pri každej faktúre bol v zátvorke uvedený dátum splatnosti s tým, že celkový dlh predstavuje sumu 324,32 eur. Žalobca takisto uznal úrok z omeškania vo výške 5,75 %, 5,50 %, resp. 5,25 % ročne zo súm z jednotlivých faktúr, a to odo dňa splatnosti tej ktorej faktúry. V bode 3 dohody o uznaní bola dohodnutá výška splátok dlhu s tým, že splátky vo výške 15 eur bude žalobca splácať po 15 eur k 28. dňu v mesiaci počnúc dňom 28.10.2015. Žalobca uhradil 2 splátky po 15 eur dňa 29.10.2015 a 30.11.2015. Údaje o bydlisku žalobcu, výške splátok, dni ich splatnosti a dátumu podpisu zmluvy boli vyplnené rukou. Rovnaký deň, t.j. 22.9.2015, podpísal žalobca aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Uvedené listiny boli žalobcovi doručené poštou po predchádzajúcich telefonických kontaktoch žalobcu zo strany žalovaného. Z obsahu pripojeného rozhodcovského spisu sp. zn. SRSAspA 13402/16 mal súd preukázané, že žalovaný podal žalobu rozhodcovskému súdu dňa 6.7.2016, ktorou sa žalovaný v postavení žalobcu domáhal zaplataenia 294,32 eur spolu s úrokmi z omeškania. Súčasťou žaloby boli listiny, ktoré žalovaný predložil aj do tohto konania (ako sú uvedené v bode 6 tohto odôvodnenia) a okrem toho pripojil časti prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok preukazujúce postúpenie uplatnenej pohľadávky a pokus o zmier. Rozhodcovský súd vyzval žalobcu na podanie žalobnej odpovede, ktorú žalobca prevzal dňa 29.7.2016. Žalobná odpoveď žalobcu podaná prostredníctvom jeho právneho zástupcu bola rozhodcovskému súdu doručená dňa 6.9.2016, v ktorej vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku vzhľadom na dátum splatnosti faktúr. Ďalej žalobca v žalobnej odpovedi namietol, že z dohody o uznaní nevyplýva, čo je dôsledkom uznania dlhu, teda v nej absentuje poučenie, že sa ukrajuje na svojich právach. Keďže to bolo pred ním zatajené, takéto konanie zodpovedá nekalej obchodnej praktike. Súčasťou dohody nie je ani zmluva o poskytovaní verejných služieb, ani iné podkladové listiny. Namietol, že uznávací prejav je neplatný pre rozpor s dobrými mravmi a pre absenciu slobodnej vôle vzdať sa možnosti namietat' uplynutie premlčacej doby. Navrhol preto, aby rozhodcovský súd žalobu zamietol. K žalobnej odpovedi pripojil žalobca aj rozsudok NS SR sp. zn. 8MCdo 1/2014, na ktorý odkazoval v žalobnej odpovedi. Dňa 2.10.2017 rozhodcovský súd vydal rozsudok, ktorým žalobe takmer v plnom rozsahu vyhovel, žalobu zamietol len pokiaľ v časti úrokov z omeškania, a to v tom smere, že žalovanému nepriznal požadovaný úrok z omeškania vo výške 8,75 %, 8,50% resp. 8,25 % ročne zo súm vyúčtovaných jednotlivými faktúrami, ale z týchto súm priznal úroky z omeškania len vo výške 5,75 %, 5,50 % resp. 5,25 % ročne podľa vývoja úrokových sadzieb ku dňu splatnosti tej ktorej faktúry. Rozhodcovský rozsudok bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený dňa 30.10.2017.

19. Súd po zhodnotení vykonaného a doplneného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

20. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v účinnom znení (ďalej len „ZoSRK“), tento zákon sa vzťahuje na spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

21. Podľa § 3 ods. 1 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

22. Podľa § 3 ods. 2 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli.

23. Podľa § 3 ods. 3 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať

- a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa,
- b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva,
- c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla,
- d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len „rokovací poriadok“), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a
- e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

24. Podľa § 45 ods. 1 písm. e), g), i), j), k) a l) ZoSRK, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,

k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,

l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Podľa § 45 ods. 3 ZoSRK, súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

26. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

27. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 7 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, používanie nekalých obchodných praktík sa zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

30. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku. Takáto žaloba je právnym nástrojom, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby proces poskytnutia právnej ochrany stranám sporu pred rozhodcovskými súdmi mal rovnaké atribúty ako poskytovanie ochrany všeobecnými súdmi a zároveň zabezpečiť kontrolu nad zákonnosťou a spravodlivosťou rozhodnutí rozhodcovských súdov. Na rozdiel od konania na všeobecnom súde rozhodcovské konanie spravidla nepodlieha preskúmaniu odvolacou inštanciou. V zmysle zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní bola okresným súdom zverená kompetencia preskúmať v zmysle § 45 ods. 1 ZoSRK rozhodnutie rozhodcovských súdov z procesnej aj hmotnej stránky. Zo zákona sú všeobecné súdy povinné preskúmať okrem preverenia právomoci rozhodcovského súdu najmä to, či rozhodcovský súd vec správne právne posúdil, či účastník rozhodcovského konania nebol zaviazaný na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom alebo s dobrými mravmi, alebo či rozhodcovský súd nerozhodol v rozpore s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa.

31. V prvom rade sa súd zaoberal skutočnosťou, či žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote. Rozhodcovský rozsudok bol doručený právnenému zástupcovi žalobcu dňa 30.10.2017, žalobca podal žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku dňa 31.1.2018, teda v posledný deň zákonnej 3-mesačnej lehoty v zmysle § 46 ods. 1 ZoSRK.

32. Žalobca v žalobe uviedol 6 dôvodov, pre ktoré je potrebné podľa jeho názoru rozhodcovský rozsudok zrušiť. V priebehu konania uvádzal určité tvrdenia najmä prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktoré sa dajú zhrnúť do námietok neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, nevysporiadania sa so žalobnou odpoveďou v rozhodcovskom konaní (hlavne s námietkou premlčania a povahy uznania dlhu), zlého právneho zhodnotenia nároku uplatneného v rozhodcovskom konaní, dĺžky rozhodcovského konania a otázky, či bol uznaný záväzok spôsobilý uznania.

33. Súd prvej inštancie sa po doplnení dokazovania v zmysle pokynov odvolacieho súdu vysporiadal najskôr k hlavnými dôvodmi, pre ktoré bol zrušený prvý vo veci vydaný rozsudok súdu prvej inštancie.

34. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie predovšetkým skúmať, čo bolo účtované faktúrami, ktoré boli predmetom dohody o uznaní dlhu. Ako vyplýva z vyššie uvedených skutkových zistení súdu, vo faktúrach splatných od 25.3.2013 do 25.5.2013 boli účtované aj 2 upomienky oneskorenej platby, 1 poplatok za obmedzenie služieb a 1 poplatok za prerušenie služieb. Je potrebné uviesť, že vo viacerých rozsudkoch slovenských súdov (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C 400/2015 zo dňa 02.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/133/2016 zo dňa 24.5.2017, rozsudky Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6C 146/2016 zo dňa 22.2.2017, Okresného súdu Prešov sp. zn. 6C/146/2016 zo dňa 22.3.2017, Okresného súdu Humenné sp. zn. 9Csp/90/2017 zo dňa 1.2.2018, Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 67Csp/53/2017 zo dňa 7.2.2018 atď.) bolo rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvných podmienok právneho predchodcu žalovaného týkajúcich sa poplatkov za upomienky vo výške 4,99 eur, ako aj poplatkov za obmedzenie a prerušenie služieb. V zmysle § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je dodávateľ povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Aby bolo možné dosiahnuť cieľ, ktorý sa týmto ustanovením sleduje, je potrebné vykladať ho tak, že si nároky z neprijateľných podmienok nemôže dodávateľ ani uplatňovať, napr. na súde. Ak žalovaný ako právny nástupca pôvodného dodávateľa zahrnul do uznania dlhu aj nároky z neprijateľných podmienok a následne rozhodcovský súd vychádzajúc z tohto uznania takýto nárok priznal, aj keď v čase jeho vydania už boli vydané niektoré rozhodnutia všeobecných súdov o neprijateľnosti takýchto nárokov, potom súd prvej inštancie uzavrel, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, čím bol naplnený dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle cit. § 45 ods. 1 písm. i) ZoSRK.

35. Podobne rozhodcovský súd zaviazal žalobcu aj na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur. Vo vzťahu ku zmluvným pokutám právneho predchodcu žalovaného dohadovaných v podobnom znení, ako tomu bolo aj v tomto prípade (teda bez zohľadnenia času, ktorý uplynie od uzavretia zmluvy, čo spôsobuje, že klient je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu jeho povinností na začiatku viazanosti, v jej strede alebo na konci viazanosti) je potrebné uviesť, že takisto boli vyhlásené za neprijateľné podmienky, pričom značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa videli súdy predovšetkým v nezohľadnení časového hľadiska, v ktorom dôjde k porušeniu povinnosti zo strany spotrebiteľa (porovnaj napr. rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 12C/47/2013 zo dňa 30.9.2013, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/622/2014 zo dňa 16.12.2014, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Co/192/2015 zo dňa 3.3.2016, atď.) V tomto smere platí to isté, čo bolo uvedené v predchádzajúcom odseku.

36. Vyššie uvedené skutočnosti majú dosah aj na nesprávne právne posúdenie nároku. Ak by sa vychádzalo z predpokladu platného uznania dlhu a argumentov vznesených žalobcom v rozhodcovskom konaní, bolo by potrebné právne posúdenie rozhodcovského súdu považovať za správne. Avšak vzhľadom na vyššie uvedené zistenia, že do uznania dlhu pripraveného žalovaným boli zahrnuté aj nároky z neprijateľných podmienok, čo rozhodcovský súd právne nezohľadnil, má to za následok aj nesprávne právne posúdenie nároku, čo je dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle cit. § 45 ods. 1 písm. l) ZoSRK.

37. Žalobca namietal tiež neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK). Túto v zásade namietal vzhľadom na okolnosti, za ktorých bola spotrebiteľská rozhodcovská zmluva uzavretá (doručenie spolu s dohodou o uznaní), ako aj z dôvodu, že neobsahuje možnosť podať návrh na všeobecný súd, čím odporuje § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V tejto súvislosti v odvolaní citoval časť odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Cr/1/2017 zo dňa 28.9.2018. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že rozhodcovská zmluva bola vyhotovená na

samostatnej listine a sú v nej uvedené všetky náležitosti vyžadované cit. § 3 ods. 3 ZoSRK. Možnosť podať žalobu na všeobecný súd zákon nevyžaduje ako náležitosť rozhodcovskej zmluvy, pričom táto možnosť vyplýva priamo zo zákona, teda z tohto dôvodu nie je rozhodcovská zmluva neplatná. Na druhej strane však dohoda o uznaní, ako aj rozhodcovská zmluva bola vyhotovená žalovaným. Aj keď uvedený postup je bežným aj v spotrebiteľských vzťahoch a sama osebe táto skutočnosť nespôsobuje neplatnosť týchto listín, je však potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že žalobca ako spotrebiteľ neparticipoval na ich tvorbe, resp. minimálne na rozhodcovskú zmluvu a dohodu o uznaní dlhu nedal podnet. Za týchto okolností nemožno rozhodcovskú zmluvu a dohodu o uznaní záväzku považovať za individuálne dohodnuté.

38. Vo vzťahu k platnosti rozhodcovskej zmluvy sa súd ďalej zaoberal otázkou, či podpis žalobcu na nej nebol dosiahnutý nekalou praktikou žalovaného (keďže samotná skutočnosť, že určitý právny úkon alebo dojednanie nebolo individuálne dohodnuté ešte tiež automaticky nespôsobuje neplatnosť tohto právneho úkonu alebo dojednania; individuálnosť určitého dojednania má význam iba v tom, že ak došlo skutočne k individuálnemu dojednaniu, potom aj prípadnú neprijateľnú podmienku nemožno považovať za neprijateľnú - viď § 53 ods. 1 OZ). Z vyjadrenia žalobcu je zrejmé, že rozhodcovská zmluva bola žalobcovi zaslaná spolu s dohodou o uznaní, a to poštou. Táto skutočnosť bola medzi stranami sporu nesporná. Aj keď žalobca mal možnosť si ich doma v klude prečítať a rozhodnúť sa, či ich podpíše, na druhej strane takto spolu zaslané listiny bez jasného vysvetlenia, že nie je potrebné podpísať obe z nich a že uznanie dlhu nie je podmienené podpisom rozhodcovskej zmluvy, môžu navodiť (a zrejme aj navodili) dojem, že je potrebné podpísať obe listiny, čo napokon žalobca aj učinil. Hlavnou motiváciou žalobcu bolo dosiahnuť povolenie splátok svojho dlhu. Ak k tomuto žalovaný pripojil zároveň uznanie dlhu a rozhodcovskú zmluvu, aj keď na samostatnom liste papiera, takýto postup žalovaného bol spôsobilý ovplyvniť správanie žalobcu tak, že podpísal tak uznanie dlhu, ako aj rozhodcovskú zmluvu. Takýto postup žalovaného súd vyhodnotil ako nekalú praktikú v zmysle § 7 ods. 2 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z., ktorá je zakázaná. Ak zákonom zakázaným spôsobom konania bolo dosiahnuté podpísanie rozhodcovskej zmluvy, potom ju súd vyhodnotil ako neplatnú pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, čo je dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK, keďže vo veci rozhodol orgán, ktorý na to nemal právomoc.

39. Ostatné dôvody uvádzané žalobcom (teda nesprávnosť zisteného skutkového stavu, skutočnosť, že by plnenie, na ktoré bol zaviazaný rozhodcovským súdom, malo byť by svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo by malo odporovať dobrým mravom, rozpor s verejným poriadkom, ani dĺžka konania pred rozhodcovským súdom), nie sú podľa názoru konajúceho súdu spôsobilé na zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to z dôvodov uvedených v prvom rozsudku vydanom vo veci (vo vzťahu ku zisteniu skutkového stavu súd poznamenáva, že vychádzajúc z dôkazov pripojeným k žalobe doručenej rozhodcovskému súdu tento súd zistil správne skutkový stav a vykonal všetky stranami navrhnuté dôkazy; zistenie, aké nároky obsahovali faktúry, ktoré boli predmetom uznania, boli dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku v rámci iných dôvodov upravených v § 45 ZoSRK, ako je to uvedené vyššie; podobne súd postupoval pri vyhodnotení plnenia v rozpore s dobrými mravmi, teda zahrnutie plnenia z neprijateľných podmienok súd subsumoval pod vyššie uvedené dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku). Dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku je však zistenie čo aj len jedného z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1 ZoSRK. Keďže vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sú tu dané viaceré dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, súd žalobe vyhovel a ďalšími dôvodmi sa už bližšie nezaoberal.

40. O nároku na náhradu trov konania strán sporu súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.